

og Folk ødelægges. — Naar den høitærede Formand i Gaar vofte Grundloven af 1866

Første Viceformand (Høgshro):

Seg maa bede det ærede Medlem, naar han vil henvende sig til det Medlem, som er Formand her i Thinget, men for Tiden taler fra en anden Plads, om at betegne ham, jaalænge dette er Tilfældet, efter den Valgkreds, han repræsenterer.

Suel: Seg siger altsaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) — jeg havde næsten glemt denne Betegnelse, jaalænge har det ærede Medlem siddet paa Formandspladsen. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i Gaar saa stærkt holdt paa den reviderede Grundlov af 1866, ster det naturligtvis af Grunde, der ikke ere gjældende for os Andre. Det ærede Medlem jagde i Gaar: Seg kan være bekendt at forbyde Grundloven af 1866, og han tilføiede, at han kunde dette, fordi den Gang var givet ham Løfter, og fordi han den Gang var gaaet ud fra Forudsætninger, som ikke senere vare holdte eller ere slaaede til. Det ærede Medlem rettede en stærk Anklage navnlig mod det nuværende Ministeriums Chef for, at han ikke havde udført Grundloven i den Aand, som Forudsætningen var, den Gang den blev underfrevet af den nuværende høitærede Conseilspræsident. Det er en Sag, som vi Andre ikke kunne have nogen Mening om. Er det saa, som ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i Gaar meget stærkt betonedede, at Demokratiet var bleven narret af Aristokratiet, ført bag Lyset ved Løfter, som ikke ere bleve holdte, ere bleve førte, som der staa i Wisen, jaalædes som de Næve snakte for de Gjøv, saa er det Demokratiets Sag nu at sige: Vi sige os løs fra den Overenskomst, som den Gang blev truffen, en Overenskomst, hvorved vi opgave Danmarks Riges Grundlov af 1849, vi sige os løs herfra og ville nu reise Fænen for Gjenindsførelsen af Grundloven af 1849. Hvis de Herrer ville det, skal jeg følge dem, jaalædes som jeg er overbevist om, at de Fleste her i Salen ville følge dem, og ogsaa de Fleste i Landet. Men at holde paa Grundloven af 1866, fordi den er givet under Forudsætninger, som ikke ere traadte i Kraft, fordi den er givet under Løfter, som ikke ere bleve holdte, forekommer mig ikke at have nogen sund Mening. Det, der staa i Grundloven, ved vi nok, men Løfter og Forudsætninger, som ere givne ved Siden af, ere som skrevne i Vandet, det kan det ærede Medlem ikke

gjøre gjældende undtagen imod de Personer, der have givet Løfterne. Det maa han for mig gjøre, saa meget han vil; jeg vil endog ønske, at der maa gives de Herrer Leilighed til paa et ensomt Sted at udfægte den Kamp, som vi nu have været Vidne til snart i 10 Aar. — Seg tror at have paavist, at jaalædes som det nu gaar, kan det ikke vedblive at gaa; der maa en Forandring indtræde, og forsaavidt har Regjeringen set rigtig, naar den er fremkommen med et Forslag til Grundlovsforandring. Lad os da undersøge, om det er brugbart. Et Fortrin har dette Forslag fremfor et andet, der er kommet fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), nemlig at det paa en klar og sikker Maade afgjør ethvert Tvivls spørgsmål. Det er et meget stort Fortrin ved Regjeringens Forslag. Men Maaden, hvorpaa dette søges gjennemført, forekommer mig ganske vist ikke at være af den Bessaffenhed, at det let vil vinde dette Things Bifald. Seg skal nærmere paavise dette. Da den høitærede Conseilspræsident forelagde dette Forslag her i Thinget, udtalte han, som det forekommer mig med en vis Undseelse, at han havde søgt den retfærdigste Løsning, men at han ikke havde kunnet finde nogen anden end „den tilfældige“. Med andre Ord han havde sigtet paa den alvorlige Fru Justitia, men havde ramt den ligesaa lefærdige som lumefulde Slegfredsloster til Fru Justitia, nemlig Fru Fortuna. Det forekommer mig, at hvis det var den høitærede Conseilspræsident om at gjøre netop at ramme det Retfærdigste, behøvede han jo ikke at have søgt længere end over paa den anden Side af Gaden, han kunde have taget Høiesteret til Voldgiftsmand mellem de forskellige differentierende Meninger. Dette, at den høitærede Conseilspræsident i Stedet derfor har valgt Afgjørelsen ved Lykkespil, vil ganske sikkert sælde Forslaget ikke alene i dette Thing, men ogsaa utvivlsomt i den offentlige Mening. Forholdet er jo nemlig det, at ethvert af de Punkter, hvorom man bliver uenig i Fællesudvalget, ufravigeligt vil komme til Afgjørelse ved Lotteri, det vil hver Gang blive Fru Fortuna med Rigsdagens hæderverdige Bureauchef som Jamulus, der vil komme til at afgjøre de svævende Sager. Seg skal begrunde hvorfor.

De 10 Mænd fra hvert Thing, der skulle vælges til Afgjørelse i Udvalget, skulle jo vælges med Stemmeflerhed i hvert Thing, og nu kan man jo sikkert sige sig selv, at der fra dette Thing vil blive sendt de allerværste Kamphaner dertil, det er der aldeles ingen Tvivl om; ja, jeg kan, om man vil, endogsaa forudsige hvem man vil